

Sygn. akt: XVI GC 562/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Magdalena Śliwińska-Stępień
Protokolant –	sekretarz sądowy Anna Kuczkowska

po rozpoznaniu 23 stycznia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w G.**

przeciwko **(...) Bank S.A. w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w G. na rzecz pozwanego (...) Bank S.A w W. kwotę 14.417,00 zł (czternaście tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Magdalena Śliwińska-Stępień

Sygn. akt XVI GC 562/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 maja 2016 r. (data stempla pocztowego k. 97) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w G. (dalej jako: powód) wniosła o zasądzenie od (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. (dalej jako: pozwany) kwoty 250 000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 15 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że J. B. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z pozwanym umowę agencyjną o nr (...). W dniu 10 października 2012 r. w ramach faktycznej kontynuacji poprzedniej umowy, pozwany oraz powodowa spółka zawarli umowę agencyjną o nr (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej rozwiązania za sześciomiesięcznym wypowiedzeniem. W dniu 12 listopada 2012 r. pozwany wypowiedział umowę o nr (...) zawartą z powodem ze skutkiem natychmiastowym. Zdaniem powoda, rozwiązanie umowy było całkowicie bezpodstawne oraz sprzeczne z zasadami dobrych obyczajów. Wobec powyższego, powód niniejszym pozwem dochodzi kwoty 90 000,00 zł tytułem odszkodowania za uniemożliwienie powodowi realizacji umowy agencyjnej przez okres wypowiedzenia, tj. 6 miesięcy na podstawie art. 471 k.c. w zw. z 764³ § 3 k.c. w związku z utraconymi korzyściami oraz kwoty 160 000,00 zł tytułem świadczenia wyrównawczego. W ocenie powoda,

pozwany nadal czerpie korzyści z długoterminowych umów zawartych przez powoda z klientami. Za przyznaniem świadczenia wyrównawczego na rzecz powoda przemawiają także względy słuszności. Powód podał, że pomimo wezwania pozwanego do zapłaty, pozwany nie uregulował dochodzonych należności we wskazanym terminie.

(pozew k. 2-6)

Dnia 15 lipca 2016 r. w przepisany terminie pozwany złożył odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podał, że strony postępowania łączyła umowa agencyjna o nr (...) z dnia 10 października 2012 r. oraz, że wypowiedział tę umowę ze skutkiem natychmiastowym w dniu 12 listopada 2012 r. Jako podstawę wypowiedzenia pozwany wskazał na naruszenie obowiązków przez powoda poprzez brak weryfikacji autentyczności zaświadczenia o zatrudnieniu J. S., narażenie pozwanego banku na szkodę w postaci udzielenia kredytu J. S.. Pozwany w toku czynności kontrolnych ustalił, że powód nie dokonał weryfikacji zatrudnienia klienta banku (...) tj. nie dokonał weryfikacji autentyczności przedłożonego zaświadczenia o zatrudnieniu oraz niezgodnie z instrukcją obowiązującą powoda, przyjął od klienta wydruk z rachunku bankowego opatrując go podpisem i pieczęcią „wydrukowano w mojej obecności”. Pozwany podał, że przedłożone przez J. S. wyciągi były sfalszowane.

Powód nie dochował obowiązku wynikającego z instrukcji pozwanego banku i nie uzyskał wyciągu z rachunku bankowego kredytobiorcy w sposób opisany w instrukcji. Wyciągi natomiast zostały sfalszowane, podczas, gdy powód zaświadczył, że zostały wystawione w jego obecności. Zdaniem pozwanego opisane działanie powoda naruszyło jego zaufanie tak dalece, że należało, to uznać za ważny powód uzasadniający wypowiedzenie umowy.

Według pozwanego roszczenia powoda są bezpodstawne zarówno, co do zasady, jak i co do wysokości. Strony w umowie wyłączyły odpowiedzialność odszkodowawczą w przypadku rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia. Co więcej, brak jest w niniejszej sprawie bezprawności po stronie pozwanej, to z winy powoda rozwiązano umowę agencyjną. Pozwany zakwestionował także wysokość dochodzonego przez powoda odszkodowania. Pozwany wskazał, że powód nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających wysokość osiąganego przez niego zysku w wyniku realizacji przez strony przedmiotowej umowy agencyjnej. W zakresie świadczenia wyrównawczego pozwany podniósł, że świadczenie to nie przysługuje powodowi z uwagi na to, że pozwany wypowiedział umowę agencyjną z uwagi na przyczyny, za które odpowiedzialność ponosi powód. Pozwany podał, że nie została też spełniona przesłanka „czerpania korzyści” przez pozwanego z umów zawartych za pośrednictwem powoda. Pozwany wskazał także na przekroczenie przez powoda terminu zawitego do zgłoszenia świadczenia wyrównawczego podnosząc, że wezwanie do zapłaty z dnia 03 kwietnia 2013 r. nie zostało podpisane przez pełnomocnika nieposiadającego stosownego umocowania. Pełnomocnik powoda nie miał pełnomocnictwa materialnego do zgłoszenia takiego żądania, lecz pełnomocnictwo procesowe. Pozwany zakwestionował również wysokość świadczenia wyrównawczego oraz sposób jego wyliczenie zaprezentowany przez powoda w pozwie. Pozwany podał także, że przyznaniu powodowi świadczenia wyrównawczego sprzeciwiają się zasady słuszności. (odpowiedź na pozew k. 102-115).

W toku postępowania strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 6 grudnia 2011 r. J. B. prowadząca działalność gospodarczą w ramach jednoosobowej działalności zawarła z pozwanym (...) Bank Spółką Akcyjną w W. umowę agencyjną o nr (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia.

(dowód: umowa wraz z załącznikami k. 16-35)

Dnia 10 października 2012 r. pomiędzy powodową spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako „agentem”, a pozwanym jako „bankiem” została zawarta umowa agencyjna o nr (...), przedmiotem której było określenie zasad oraz ustalenie obowiązków stron wynikających z powierzenia agentowi wykonywania w sposób ciągły, na rzecz i w imieniu banku usług pośrednictwa w zakresie czynności faktycznych zgodnie z art. 6a ustawy prawo bankowe.

Przedmiotem działalności powodowej spółki jest między innymi finansowa działalność usługowa, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych. Jedynym wspólnikiem spółki jest J. B., która od dnia 16 grudnia 2015 r. pełni funkcję likwidatora spółki.

(dowód: umowa wraz z załącznikami k. 36-59, odpis z KRS powoda k. 94-96)

Umowa z 10 października 2012 r. została zawarta przez przedsiębiorców na czas nieokreślony z możliwością jej rozwiązania z zachowaniem 6-miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca (§ 19 ust. 1).

Zgodnie z paragrafem 19 ust. 4 pkt b) i c) niniejsza umowa mogła zostać rozwiązana przez bank bez zachowania okresów wypowiedzenia w przypadku niewykonania obowiązków przez agenta w całości lub znacznej części, w szczególności b) poprzez działanie agenta naruszającego interes banku jako instytucji zaufania publicznego, narażającego bank na szkodę materialną, jak i naruszającego dobre imię i reputację banku, c) z powodu innych przypadków nie wywiązywania się lub nienależytego wywiązywania się agenta z obowiązków wynikających z niniejszej umowy.

Stosownie do paragrafu 19 ust. 5 umowy strony ustaliły, że w przypadku rozwiązania umowy przez bank bez zachowania okresów wypowiedzenia, agentowi nie przysługują jakiegokolwiek roszczenia odszkodowawcze w stosunku do banku.

Z dniem rozwiązania umowy, bez względu na tryb jej rozwiązania, agent zobowiązany był zwrócić bankowi gotówkę, oznaczenia, urządzenia stanowiące własność banku oraz wydane mu zezwolenia, formularze, pełnomocnictwa, certyfikat, pieczętki, karty no name, dokumentację papierową zgodnie z ustalonymi procedurami oraz dokonać rozliczenia sprzedanych produktów, pod rygorem ponoszenia odpowiedzialności odszkodowawczej (paragraf 19 ust. 8) Niezwłocznie po rozwiązaniu umowy, strony miały dokonać ostatecznego rozliczenia wzajemnych należności wynikających z umowy (paragraf 19 ust.9).

Do umowy jako załącznik nr 2 załączono oświadczenie agenta oraz pracownika agenta, o tym, że zapoznali się z przepisami wewnętrznymi (...) Banku S.A. oraz procedurami obsługi produktów bankowych (wyszczególnionych w załączniku nr 1) i zobowiązali się do ich przestrzegania i stosowania.

(dowód: umowa wraz z załącznikami k. 36-59)

Stosownie do paragrafu 5 ust. 1 umowy agencyjnej (k.37v) do podstawowych obowiązków agenta należało między innymi: wykonywanie czynności agencyjnych zgodnie z procesami i procedurami produktowymi określonymi w załączniku nr 1, 1a, 1b, w szczególności w zakresie staranności w kompletowaniu i weryfikacji dokumentacji produktowej (lit. c), przestrzeganie obowiązujących w banku przepisów wewnętrznych, których wykaz oraz oświadczenie agenta i jego pracowników o zapoznaniu się z ich treścią stanowił załącznik nr 2 (lit. f), wykonywanie czynności agencyjnych z najwyższą starannością wymaganą dla ochrony i zabezpieczenie interesów banku i klientów, zgodnie z przepisami prawa, postanowieniami niniejszej umowy oraz zasadami uczciwego obrotu (lit. g).

Zgodnie z pkt I (III) ust. 6 załącznika nr 1 do umowy agencyjnej (k.45v) do czynności agenta w ramach czynności w zakresie produktów kredytowych należało między innymi przyjmowanie od klientów wniosków o kredyt, weryfikacja złożonych przez klienta dokumentów pod kątem kompletności, aktualności i autentyczności, sprawdzenie i potwierdzenie tożsamości klienta ubiegającego się o kredyt, potwierdzenie za zgodność z oryginałem kopii przedłożonych przez klienta dokumentów.

Agenci mieli dostęp do wewnętrznych procedur pozwanego banku, za pomocą intranetu, aby mogli się zapoznać ze wszystkimi aktami wewnętrznymi banku (regulaminami, instrukcjami), do których przestrzegania byli zobowiązani.

Na podstawie umowy agencyjnej w okresie od 06 grudnia 2011 r. do 10 października 2012 r. J. B. w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej, a następnie powodowa spółka pozyskiwali dla pozwanej spółki klientów indywidualnych i biznesowych m.in. w celu założenia i prowadzenia rachunku bankowego, zawierania umów kredytowych, umów pożyczek, zakładania lokat oszczędnościowych.

(dowody: umowa wraz z załącznikami k. 36-59, instrukcja k. 146-155, zeznania świadków: M. F. k. 236-237, nagranie k. 239, M. P. (1) k. 333-335, nagranie k. 337, zeznania powoda reprezentowanego przez J. B. k. 389-393, nagranie k. 395)

W pozwanym banku obowiązywała instrukcja przyznawania pożyczki gotówkowej i kredytu konsolidacyjnego, limitu odnawialnego w rachunku oraz karty kredytowej (dotycząca agentów) stanowiąca załącznik nr 1 do decyzji nr (...) Wiceprezesa Zarządu Pionu Ryzyka Kredytowego. Zgodnie z §4 ust. 2 pkt 2) ppkt h) tej instrukcji wyciąg z ROR wnioskodawcy musiał być wydrukowany w placówce partnerskiej w obecności pracownika placówki i potwierdzony klauzulą „wydrukowano w mojej obecności” lub być potwierdzony przez placówkę (oryginalny wyciąg otrzymywany przez klienta drogą pocztową lub w oddziale banku, wydrukowany na papierze firmowym banku), w którym prowadzony jest ROR. Wydruki elektroniczne, które nie spełniały powyższych wymogów nie były akceptowane. (k.152v)

(dowód: instrukcja lipiec 2012 r. k.146-155)

W celach weryfikacji dokumentów załączanych przez klientów Banku do wniosku o zawarcie umowy kredytu lub pożyczki, pracownicy powodowej spółki sprawdzali dowód osobisty, zaświadczenie o zarobkach oraz wyciągi z rachunku bankowego klientów oceniając, czy dokumenty są oryginałami, czy nie są podrobione. Przyjmowane przez powoda od klientów wyciągi z rachunków bankowych były przedstawiane przez klientów. Klienci logowali się na ich konta bankowe w obecności agentów. Wyciągi z rachunków pobierane i drukowane były przez klientów na sprzęcie znajdującym się w domu klienta lub w jego miejscu pracy. Na tak otrzymany wyciągu z ROR agent i jego pracownik agenta stawiali pieczęć z klauzulą „wydrukowano w mojej obecności”. Agenci spotykali się z klientami poza placówką. Sprzęt komputerowy znajdujący się w placówce powoda nie miał dostępu do Internetu, posiadał dostęp do intranetu (...) Banku, w którym znajdowały się dokumenty wewnętrzne pozwanego banku.

(dowód: zeznania świadka K. P. k. 310-313, zeznania przedstawiciela powoda J. B. k. 389-393, nagranie k. 395)

W ramach wykonywanych czynności agencyjnych, powód do produktów kredytowych pozyskał klienta – J. S.. J. S. w celu uzyskania kredytu przedłożył powodowi zaświadczenie z zakładu pracy o zatrudnieniu i wysokości uzyskanych dochodów. Z zaświadczenia wynikało, że został zatrudniony w (...) sp. z o.o. w O., a jego średnie wynagrodzenie miesięczne wynosiło (...) zł brutto. J. S. przedłożył powodowi wydruk z historii jego rachunku bankowego. Z rachunku tego wynikało, że otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie (...) zł od spółki (...) sp. z o.o. Na otrzymanym od klienta wyciągu z ROR podpisała się J. B. reprezentująca powoda pod klauzulą „wydrukowano w jej obecności”. Powód przesłał do pozwanego dokumenty J. S. uznając, że klient spełnia wymogi do udzielenia mu kredytu.

(dowody: zaświadczenie k. 130, wydruk z rachunku bankowego k. 132-133, korespondencja e-mail k. 157-160, zeznania przedstawiciela powoda J. B. k. 389-393, nagranie k. 395)

W dniu 7 listopada 2012 r. pracownik pozwanego z działu przeciwdziałania przestępstwom wewnętrznym zwrócił się do J. B. reprezentującej powoda do wyjaśnienia sposobu pozyskania dokumentów dotyczących umowy z J. S. (tj. zaświadczenia o zatrudnieniu i wyciągu z rachunku bankowego). W odpowiedzi na zapytanie e-mailowe, dnia 7 listopada J. B. odpowiedziała, że klient w jej obecności zalogował się do bankowości internetowej (...) i wydrukował zestawienie. Następnie w odpowiedzi na e-maila z 8 listopada 2012 r., J. B. odpowiedziała, że klient korzystał ze swojej

stacji roboczej i że otrzymała wydruki od klienta, a następnie druki zostały przez nią skopiowane z zastosowaniem przyciemnienia w drukarce, ponieważ oryginalny wydruk był zbyt jasny do zeskanowania.

(dowody: korespondencja e-mail k. 157-160 zeznania przedstawiciela powoda J. B. k. 389-393, nagranie k. 395)

W trakcie postępowania weryfikacyjnego umowy zawartej między pozwanym bankiem a J. S., pozwany bank ustalił, że zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach J. S. zostało podrobione oraz, że J. S. nie był pracownikiem tej spółki i nie otrzymywał opisanego wynagrodzenia. Pozwany bank ustalił, że załącznikami do wniosku J. S. „były sfalszowane dokumenty”.

(dowód: zeznania świadka K. S. k. 234-236, nagranie k. 240)

W przypadku innego klienta J. B. przyjęła jako załączniki do wniosku w dniu 25 kwietnia 2012 r. dokumenty, które nie zostały pobrane za pomocą kanału www ze strony (...), jak również nie zostały sporządzone przez żaden Oddział/Agencję (...) i które według (...) „noszą ewidentne znamiona fałszerstwa”.

(dowody: pismo (...) SA k. 367, wydruki z rachunku k. 363-364, 369-370, korespondencja e-mail k. 362)

Pismem z dnia 12 listopada 2012 r. pozwany na podstawie paragrafu 19 ust. 4 lit. b) i c) umowy, rozwiązał z powodem umowę agencyjną o nr (...) z dnia 10 października 2012 r. ze skutkiem natychmiastowym. Jednocześnie wskazał, że powód na skutek rozwiązania umowy, jest zobowiązany na podstawie paragrafu 19 ust. 8 umowy zwrócić pozwanemu gotówkę, oznaczenia, urządzenia stanowiące własność Banku oraz wydane mu zezwolenia, dokumentację papierową zgodnie z obowiązującymi procedurami oraz dokonać rozliczenia sprzedanych produktów pod rygorem ponoszenia odpowiedzialności odszkodowawczej. Wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym zostało doręczone powodowi w dniu 22 listopada 2012 r.

(dowód: wypowiedzenie z dnia 12.11.2012r r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 63-64)

W korespondencji prowadzonej pomiędzy pozwanym a powodową spółką, pozwany bank podtrzymał swoje stanowisko dotyczące rozwiązania umowy z powodem oraz zwracał się do powoda o rozliczenie i zwrot wyposażenia i dokumentacji banku.

(dowody: korespondencja e-mail k. 60-62, pismo pozwanego z 04.12.2012 r. k. 169, pismo pozwanego z 05.12.2012 r. k. 174, pismo pozwanego z 28.11.2012 r. k. 171, pismo powoda z 07.03.2013 r. k. 175, pismo pozwanego z 28.03.2013 r. k.170, pismo pozwanego z 28.03.2013 r. k. 172, zeznania świadka M. T. k. 237-238, nagranie k. 239)

W dniu 3 kwietnia 2013 r. powód reprezentowany przez pełnomocnika – adw. M. P. (2) wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 250 000,00 zł, na którą składały się 160 000,00 zł tytułem świadczenia wyrównawczego oraz 90 000,00 zł tytułem odszkodowania za uniemożliwienie realizacji umowy agencyjnej przez okres wypowiedzenia. Pełnomocnictwo dla adw. M. P. (2) obejmowało umocowanie „do prowadzenia sprawy cywilnej przeciwko (...) Bank S.A. o zapłatę”.

W odpowiedzi na wezwanie, pozwany wskazał, że roszczenia powoda nie znajdują uzasadnienia, a wezwanie do zapłaty pozostaje bezzasadne. Pozwany nie uregulował wskazanej kwoty.

(dowody: wezwanie wraz z potwierdzeniami nadania i odbioru k. 65-69, pełnomocnictwo k. 165, odpowiedź na wezwanie k. 70)

Dnia 16 grudnia 2013 r. powód złożył do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wniosek o zawiązanie do próby ugodowej o zapłatę kwoty 250 000,00 zł, w tym kwoty 90 000,00 zł tytułem odszkodowania oraz 160 000,00 zł tytułem świadczenia wyrównawczego. Do ugody pomiędzy stronami nie doszło.

(dowód: wniosek o zawiązanie do próby ugodowej wraz z potwierdzeniem nadania k. 71-75)

W dniach 18 grudnia 2013 r. oraz 02 czerwca 2014 r. pozwany bank ponownie zwracał się do powoda o oddanie wszystkich dokumentów bankowych, zgodnie z postanowieniami umowy agencyjnej, które są własnością banku. Dokumenty zostały zwrócone przez powoda

(dowód: pisma pozwanego k. 128, 173, zeznania

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dokumentów, których sposób sporządzenia i treść nie budziła wątpliwości. Okoliczności w nich stwierdzone dodatkowo zostały poparte zeznaniami świadków, jak i zeznaniami przedstawiciela strony powodowej J. B.. Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły zeznania świadków: K. S., M. T., M. F., K. P., M. P. (1) oraz zeznania powoda reprezentowanego przez J. B., którym Sąd dał wiarę, gdyż są spójne, logiczne, konsekwentne i zgodne z przeprowadzonymi w toku postępowania dowodami z dokumentów.

Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej zawarte w pkt 4,5,6 pisma z dnia 15 lipca 2016 r (k.103,104), tj. o zobowiązanie podmiotów trzecich do przedłożenia określonych informacji. Sąd uznał, że wskazane w tych wnioskach dowodowych okoliczności, pozwany winien był sam udowodnić i uzyskać w tym celu odpowiednie dokumenty. Pozwany nie uzasadnił, z jakiego powodu nie jest sam przedstawić dokumentów potwierdzających treść informacji, o których zobowiązanie do przedstawienia podmiotów trzecich wnosił. Ponadto trzeba zauważyć, że dowód z wnioskowanych „informacji” miałby zostać przeprowadzony na okoliczności, które strona pozwana uznawała za podstawę do rozwiązania umowy agencyjnej z powodem, a tym samym dowody na stwierdzenie ich treści powinny one znajdować się w posiadaniu powoda już od listopada 2012 r. Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej

Sąd oddalił także wniosek dowodowy powoda o zwrócenie się do Prokuratury Rejonowej w Gdyni o udzielenie informacji czy przeciwko J. B. lub J. S. było prowadzone postępowanie przygotowawcze (k. 196) uznając, że jest to wniosek nieprecyzyjny. Ponadto z zeznań przedstawiciela powoda J. B. wynika, że prowadzone postępowania przygotowawcze z zawiadomienia strony pozwanej dotyczące wniosku klienta powoda J. S. zostały umorzone w 2012 r. Z tych względów wniosek podlegał oddaleniu.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. S. uznając, że jest spóźniony. Pełnomocnik pozwanego zgłosił przedmiotowy wniosek dopiero na rozprawie w dniu 23 stycznia 2018 r., a więc po przeprowadzeniu kilku terminów rozpraw oraz przesłuchaniu strony powodowej. Wobec powyższego, mając na uwadze treść art. 207 § 6 k.p.c. Sąd uznał, że wniosek ten jest spóźniony i zmierzałby jedynie do wydłużenia postępowania. Ponadto okoliczność, na którą został powołany ww. świadek według Sądu nie była okolicznością istotną w znaczeniu art. 227 k.p.c. dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w G. w niniejszej sprawie wywodzi swoje roszczenie z łączącej go z pozwanym umowy agencyjnej z dnia 10 października 2012 r. Bezsporna była okoliczność współpracy pomiędzy stronami oraz fakt zawarcia powyższej umowy, której ważność i skuteczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W ramach tej umowy powód zobowiązał się do świadczenia usług agencyjnych polegających na pozyskiwaniu dla pozwanego banku klientów i pośredniczeniu m.in. w zakładaniu rachunków bankowych, lokat bankowych czy zawieraniu umów: kredytu lub pożyczki. Obowiązki powoda określone były zarówno w postanowieniach umowy łączącej strony i jej załącznikach, jak również w aktach wewnętrznych pozwanego banku. Poza sporem pozostawała także okoliczność, że pozwany pismem z dnia 12 listopada 2012 r. doręczonym powodowi w dniu 22 listopada 2012 r. wypowiedział powodowi powyższą umowę agencyjną ze skutkiem natychmiastowym, jako podstawę wskazując § 19 ust. 4 lit. b) i c) umowy czyli z uwagi na działanie agenta naruszającego interes banku jako instytucji zaufania

publicznego, narażające bank na szkodę materialną, jak i naruszające dobre imię i reputację banku, nie wywiązywania się lub nienależytego wywiązywania się agenta z obowiązków wynikających z niniejszej umowy.

Powód w toku procesu zaprzeczył wskazał, że w jego ocenie wypowiedzenie umowy agencyjnej z dnia 10 października 2012 r. w trybie natychmiastowym było nieskuteczne, według powoda nie zaszła żadna z przesłanek uprawniających pozwanego do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym. Uznając, że strona pozwana nie miała uprawnienia do wypowiedzenia umowy agencyjnej w trybie natychmiastowym powód wskazał, że w wyniku powyższego działania strony pozwanej powód poniósł szkodę w postaci utraconych korzyści w wysokości 90 000,00 zł, stanowiących dochód, jaki osiągnąłby, gdyby umowa została rozwiązana z 6-miesięcznym okresem wypowiedzenia. Powód wskazał, że strona pozwana jest zobowiązana do zapłaty na jego rzecz kwoty 150 000 zł tytułem świadczenia wyrównawczego w oparciu o art. 764³ § 3 k.p.c. W ocenie powoda strona pozwana czerpie nadal znaczne korzyści z umów zawartych z klientami, których na rzecz pozwanej pozyskał powód.

Jak już wskazano strony w dniu 10 października 2012 r. zawarły umowę agencyjną, której definicję zawiera art. 758 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę agencyjną przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu.

Nie ulega wątpliwości, że działania powoda przy realizacji umowy z dnia 10 października 2012 r. były samodzielne oraz wykonywane w zakresie prowadzonej działalności. W ramach tej umowy powód stale pośredniczył przy zawieraniu przez pozwanego umów z osobami trzecimi, a pozwany wypłacał powodowi za te czynności ustaloną prowizję. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z tak zwaną umową agencyjną w postaci pośredniczącej stanowiącej wykonywanie przez powoda na rzecz pozwanego czynności faktycznych poprzedzających zawarcie umowy pozwanego z klientem i mające do zawarcia takiej umowy doprowadzić. Przedmiot umowy łączącej strony nie obejmował umocowania powoda do zawierania umów w imieniu dającego zlecenie.

Umowa z dnia 10 października 2012 r. łącząca strony została zawarta na czas nieokreślony z sześciomiesięcznym terminem wypowiedzenia. Zgodnie z art. 764² § 1 k.c. umowa agencyjna, chociażby była zawarta na czas oznaczony, może być wypowiedziana bez zachowania terminów wypowiedzenia z powodu niewykonania obowiązków przez jedną ze stron w całości lub znacznej części, a także w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności. Strony umowy z dnia 12 października 2012 r. ustaliły w par. 19 ust. 4 uprawnienie dla umowy podstawy .

Zgodnie z art. 764³ § 3 k.c. po rozwiązaniu umowy agencyjnej agent może żądać od dającego zlecenie świadczenia wyrównawczego, jeżeli w czasie trwania umowy agencyjnej pozyskał nowych klientów lub doprowadził do istotnego wzrostu obrotów z dotychczasowymi klientami, a dający zlecenie czerpie nadal znaczne korzyści z umów z tymi klientami.

Aby doszło do przyznania świadczenia wyrównawczego nie mogą zachodzić przesłanki negatywne przewidziane w art. 764⁴ k.c. Zgodnie z art. 764⁴ pkt 1 k.c. świadczenie wyrównawcze nie przysługuje agentowi, jeżeli dający zlecenie wypowiedział umowę na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi agent, usprawiedliwiających wypowiedzenie umowy bez zachowania terminów wypowiedzenia. W przedmiotowej sprawie wypowiedzenia umowy dokonał pozwany jako dający zlecenie. Wobec czego zważyć należy, czy wypowiedzenie nastąpiło na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi powód jako agent.

Przedmiotem oceny Sądu, będzie zatem zbadanie, czy zaistniały w niniejszej sprawie przesłanki z par. 19 ust. 4 pkt b) i c) umowy, na którą wskazał pozwany w wypowiedzeniu umowy z dnia 12 listopada 2012 r. Jako podstawę do takiego zachowania pozwany bank wskazał na niewywiązanie się przez powoda ze swoich obowiązków w sposób prawidłowy i z należytą starannością i w konsekwencji doprowadzenie pozwanego do zawarcia umowy pożyczki z J. S., która to umowa narażała pozwanego na szkody materialne.

Poza sporem pozostawał fakt, że powód pozyskał jako klienta pozwanego – J. S.. Jak wykazało również postępowanie dowodowe, powód reprezentowany przez J. B. weryfikował dokumenty tego klienta w celu uzyskania przez niego pożyczki w pozwanym banku. J. S. przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z firmy (...) sp. z o.o. w O. oraz wyciąg z rachunku bankowego prowadzonego przez (...) SA, z którego wynikały systematyczne wpływy zarobków na jego konto. Wyciąg został potwierdzony przez J. B., na którym zostało stwierdzone, że został wydrukowany w jej obecności. Poza wątpliwościami pozostaje także okoliczność, że powód przesłał tak zweryfikowane dokumenty do pozwanego banku, a ten z kolei zawarł z J. S. umowę pożyczki i wypłacił środki na rzecz klienta.

Pozwany podnosił, że dokumenty te zostały sfalszowane, a tym samym został narażony na szkodę materialną. W ocenie Sądu, pozwany nie wykazał jednak, że dokumenty te zostały sfalszowane, nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów, poza zeznaniami świadka K. S. – pracownika pozwanego, która dokonywała weryfikacji tej umowy i procedury pozyskania klienta.

Niemniej jednak pomimo, że pozwany nie wykazał okoliczności sfalszowania dokumentów przedstawionych przez ww. klienta stanowiących podstawę zawarcia umowy pożyczki z pozwanym, to nie zmienia to faktu, że powód przyjmując wyciąg z rachunku bankowego klienta nie wykonał obowiązków określonych w §4 ust. 2 pkt 2) ppkt h) instrukcji przyznawania pożyczki gotówkowej i kredytu konsolidacyjnego, limitu odnawialnego w rachunku oraz karty kredytowej (dotycząca agentów) stanowiących załącznik nr 1 do decyzji nr (...) Wiceprezesa Zarządu (...) oraz obowiązki określone w paragrafie 5 umowy z dnia 10 października 2012 r.

Zgodnie z paragrafem 5 ust. 1 umowy do podstawowych obowiązków agenta należało między innymi przestrzeganie obowiązujących w banku przepisów wewnętrznych, których wykaz oraz oświadczenie agenta i jego pracowników o zapoznaniu się z ich treścią stanowi załącznik nr 2 (lit. f). Przedstawiciel Agent a i jego pracownicy oświadczyli, że zapoznali się przepisami wewnętrznymi pozwanej spółki. Powód i jego pracownicy mieli dostęp do Intranetu pozwanej, w którym znajdowała się treść wszystkich aktów uchwalonych przez pozwaną spółkę, treść procedur obsługi produktów bankowych strony pozwanej.

Ogólne obowiązki powoda w zakresie czynności podejmowanych w celu zawarcia umowy kredytowej określał pkt I (III) ust. 6 załącznika nr 1 do umowy agencyjnej (k.45v), zgodnie z którym do czynności agenta w ramach czynności w zakresie produktów kredytowych należało między innymi weryfikacja złożonych przez klienta dokumentów pod kątem kompletności, aktualności i autentyczności, sprawdzenie i potwierdzenie tożsamości klienta ubiegającego się o kredyt, potwierdzenie za zgodność z oryginałem kopii przedłożonych przez klienta dokumentów.

Sąd nie uwzględnił jako aktu wewnętrznego pozwanego - instrukcji udostępniania klientowi w placówce partnerskiej przeglądarki www w celu wydrukowania wyciągów/historii rachunku prowadzonego w innym banku (k.144-145) z uwagi na brak wykazania przez pozwanego przez kogo i w jakiej dacie została ona uchwalona. Zatem pomimo, że zawiera ona szczegółowy opis zachowania się agenta w przypadku otrzymywania wydruku klienta z wyciągów z rachunku bankowego, to nie może ona stanowić dowodu w niniejszej sprawie, gdyż pozwany nie wykazał, że jest jego aktem wewnętrznym, do którego powód winien się stosować. Po drugie, jak wykazały zeznania świadka M. P. (1) oraz J. B. reprezentującej powoda, w placówce powoda nie było dostępu do Internetu, więc instrukcja udostępniania klientowi w placówce partnerskiej przeglądarki www w ogóle nie miała zastosowania.

Szczegółowy opis w zakresie wydruków z ROR stanowiła natomiast instrukcja przyznawania pożyczki gotówkowej i kredytu konsolidacyjnego, limitu odnawialnego w rachunku oraz karty kredytowej (dotycząca agentów) z lipca 2012 r. (k. 146 i nast.), a dokładnie jej § 4 ust. 2 pkt 2) ppkt h) (k.152v). Z okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika, że powód, jego pracownicy realizując na rzecz Banku obowiązek wynikające z umowy agencyjnej nie stosowali się do postanowień w niej zawartych w zakresie sposobu pozyskania od klienta wyciągu ROR. Zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2) ppkt h) instrukcji powód miał dwie możliwości przyjęcia wyciągu ROR wnioskodawcy (klienta banku), który miał stanowić podstawę do rozpatrzenia przez Bank jego wniosku o pożyczkę gotówkową i kredyt konsolidacyjny, limit odnawialny w rachunku oraz kartę kredytową.

Zgodnie z instrukcją wyciąg z ROR musiał być wydrukowany w placówce partnerskiej w obecności pracownika placówki i potwierdzony klauzulą „wydrukowano w mojej obecności”. Z zeznań świadka M. P. (1) oraz J. B. reprezentującej powoda, w placówce powoda nie było Internetu i nie było możliwości pozyskania od klienta wyciągu z ROR ww. opisany sposób. Wobec czego, pracownik powoda M. P. (1) oraz J. B. udawali się do klientów i to w ich domach lub miejscach pracy odbierali od klientów wyciągi ROR drukowane na sprzęcie klientów, a następnie je opatrywali klauzulą „wydrukowano w mojej obecności”.

Powyższe działania agentów były nieprawidłowe, nie były zgodne z cytowanym § 4 ust. 2 pkt 2) ppkt h) instrukcja przyznawania pożyczki gotówkowej i kredytu konsolidacyjnego, limitu odnawialnego w rachunku oraz karty kredytowej (dotycząca agentów) z lipca 2012 r. Z instrukcji wprost wynika, że wydruki elektroniczne, które nie spełniały warunków w niej określonych nie były akceptowane. Zatem pozyskiwane przez agentów dokumenty w opisany przez nich sposób nie mogły stanowić podstawy do rozpatrzenia wniosku o dany produkt bankowy., ich uzyskanie było nieprawidłowe i budziło wątpliwości, co do źródła ich pochodzenia, jak i autentyczności.

Okoliczność, że powód tłumaczył swoje zachowanie brakiem dostępu w placówce partnerskiej do Internetu, jak i tym, że przyjęta przez siebie procedurę stosował do wszystkich klientów, nie wpływa na ocenę, że powód nie wykonywał obowiązków wynikających z procedury go obowiązującej. Zachowanie powoda nie zasługuje na ochronę, gdyż nie było zgodne z umową. Postanowienia umowy wprost wskazywały, w jakich okolicznościach agenci zatrudnieni przez powoda powinni weryfikować wskazane wyciągi, stąd też powód był zobligowany do przestrzegania tego obowiązku. Powód jako profesjonalny podmiot działający na rynku finansowym nie może zasłaniać się niezajomością postanowień umowy, których treść sam potwierdził.

Ponadto skoro procedura wydruku wyciągu ROR wnioskodawcy w placówce partnerskiej w obecności pracownika placówki w placówce powoda i potwierdzona klauzula „wydrukowano w mojej obecności” nie mogła być stosowana przez powoda z powodów technicznych, to zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2) ppkt h) instrukcji powód miał drugą możliwość weryfikacji ROR wnioskodawcy. Wyciąg taki mógł być również potwierdzony przez placówkę (oryginalny wyciąg otrzymywany przez klienta drogą pocztową lub w oddziale banku, wydrukowany na papierze firmowym banku), w którym prowadzony jest ROR. W ocenie Sądu, powód powinien otrzymywać wyciągi ROR potwierdzone przez placówkę, w którym prowadzony jest ROR.

Tymczasem powód nie stosował się do omawianego wyżej wymogu i pozyskiwał wydruk bankowy ze sprzętu komputerowego klienta poza placówką partnerską. Zdaniem Sądu, takie zachowanie powoda świadczy o naruszeniu przez niego obowiązków umowy agencyjnej, co z kolei uprawniało pozwanego do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym w myśl par. 19 ust. 4 pkt b) i c) umowy.

Jednocześnie należy podkreślić, że w przypadku wyciągu bankowego J. S., twierdzenia powoda ustalone w toku postępowania dowodowego pozostają sprzeczne. Jak wynika bowiem z korespondencji e-mailowej skierowanej przez pozwanego do J. B. reprezentującej powoda, z jednej strony wskazywała ona, że klient w jej obecności zalogował się do bankowości internetowej (...) i wydrukował zestawienie, a w dalszym e-mailu wskazywała, że otrzymała wydruki od klienta. Jednocześnie J. B. potwierdziła, że wyciąg wydrukowano w jej obecności. Wątpliwe zatem pozostaje, czy J. B. była obecna podczas wydrukowania tego wyciągu, czy też otrzymała ten wydruk od klienta w placówce partnerskiej strony pozwanej. Powyższe potwierdza naruszenie przez powoda obowiązków wynikających z umowy oraz procedury obsługi, do których przestrzegani i stosowania zobowiązał się w dniu 10.10.2012 r. (k. 52).

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wypowiedzenie umowy agencyjnej z dnia 12 listopada 2012 r. doręczone powodowi w dniu 22 listopada 2012 r. było skuteczne.

Wypowiedzenie umowy nastąpiło z powodu okoliczności, za które odpowiedzialny jest agent, tym samym świadczenie wyrównawcze stosownie do art. 764⁴ pkt 1 k.c. powodowi nie przysługuje.

Ponadto świadczenie wyrównawcze zostało zgłoszone przez powoda po upływie terminu zawitego określonego w art. 764³ § 5 k.c. Zgodnie z tym przepisem możliwość dochodzenia roszczenia o świadczenie wyrównawcze zależy od zgłoszenia przez agenta lub jego spadkobierców odpowiedniego żądania wobec dającego zlecenie przed upływem roku od rozwiązania umowy. Rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu doręczenia powodowi wypowiedzenia, tj. w dniu 22 listopada 2012 r.. Według powoda, zgłoszenie żądania o zapłatę świadczenia wyrównawczego nastąpiło w dniu 3 kwietnia 2013 r., w którym to dniu zostało skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty.

Pozwany słusznie wskazał, że jako zgłoszenie świadczenia wyrównawczego nie można było uznać czynności dokonanej przez pełnomocnika powoda - adw. M. P. (2) w dniu 3 kwietnia 2013 r., ponieważ pełnomocnik nie był umocowany do czynności materialnoprawnych, a do takich czynności zalicza się zgłoszenie świadczenia wyrównawczego. Zgodnie z załączonym pełnomocnictwem do wezwania do zapłaty (k. 164), pełnomocnik powoda był umocowany do czynności procesowych, a nie materialnoprawnych, a zatem nie miał uprawnienia do zgłoszenia takiego żądania w imieniu powoda (k. 165).

Zatem z uwagi na niezgłoszenie przez powoda żądania o zapłatę świadczenia wyrównawczego przed upływem roku od rozwiązania umowy roszczenie powoda o świadczenie wyrównawcze wygasło i nie mogło zostać uwzględnione.

Roszczenie powoda o świadczenie wyrównawcze podlegało oddaleniu również jako nieudowodnione. Zgodnie z regulacją art. 764³ § 1 k.c. rozwiązanie umowy agencyjnej otwiera drogę do domagania się świadczenia wyrównawczego od dającego zlecenie i jest przesłanką konieczną dla powstania tego roszczenia, ale nie wystarczającą. Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego z motywów wyroku wydanego 27 stycznia 2012 roku w sprawie I CSK 211/11, LEX nr 1147728. Pozostałe „przesłanki roszczenia o zapłatę świadczenia wyrównawczego wynikają z art. 764³ § 1 k.c., a są nimi:

- 1) pozyskanie przez agenta w czasie trwania umowy agencyjnej nowych klientów dla dającego zlecenie lub doprowadzenie do istotnego wzrostu obrotów z dotychczasowymi klientami,
- 2) czerpanie przez dającego zlecenie znacznych korzyści z umów z tymi klientami już po rozwiązaniu umowy agencyjnej,
- 3) „względy słuszności” za przyznaniem agentowi roszczenia,
- 4)) „szczególne okoliczności”, a zwłaszcza to, że agent utracił prowizję od umów zawartych przez dającego zlecenie z klientami pozyskanymi przez agenta.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał powyższych przesłanek roszczenia o zapłatę świadczenia wyrównawczego określonego przez powoda na kwotę 160.000,00 zł. Należy wskazać, że ciężar udowodnienia żądań określonych w pozwie spoczywał na stronie powodowej. Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodowego określonym w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powinność ta ma również swój wyraz w treści art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W celu udowodnienia zasadności i wysokości roszczenia z tytułu świadczenia wyrównawczego powód przedłożył wykonane przez J. B. zestawienie klientów pozyskanych przez J. B. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. B. oraz przez powoda Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) w G. w placówce partnerskiej (...)Banku w okresie od 12.2011 do 10.2012 r. (k. 76-87).

Wskazane zestawienia dotyczyły okresu współpracy przez pozwanego bank zarówno z J. B. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. B., jak i powodową spółką. Żadne postanowienie umowne nie wskazywało, że powodowa spółka kontynuuje działalność prowadzoną przez J. B. w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej. Umowa z dnia 10 października 2012 r. nie zawierała żadnych postanowień, że umowa będąca podstawą dochodzonego

żądania, jest kontynuacją umowy zawartej między J. B., a pozwanym bankiem. W istocie umowa z dnia 10 października 2012 r., będąca podstawą roszczeń powoda w niniejszym procesie, obowiązywała strony postępowania przez okres tylko jednego miesiąca.

Należy wskazać, że powód nie przedstawił dowodów wykazujących, ilu pozyskał klientów na rzecz strony pozwanej, jakie produkty bankowe zostały za jego pośrednictwem wybrane przez klientów Banku. Odnosząc się do przedstawionych przez powódkę zestawień w ocenie Sądu nie mają one żadnej mocy dowodowej. Stanowią one listy z danymi, których w żaden sposób nie można zweryfikować. Powód nie podał, co stanowiło podstawę ich sporządzenia. Nie zostały przedstawione żadne dokumenty źródłowe, które potwierdzałyby prawdziwość i treść wykonanych przez przedstawiciela powoda zestawień.

Zestawienia wykonane przez pozwanego bank (k.271-288), dotyczące przychodów i strat z działalności powódki które obejmowały okres współpracy strony pozwanej z J. B. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. B. , jak i powodem nie mogły być uznane za podstawę oceny roszczeń powoda, ustalenia ich zasadności i wysokości. Powyższe zestawienia były kwestionowane przez powoda. Powód podważał ich sposób sporządzenia, jak i dane w nich zawarte. Jednocześnie powód zaniechał inicjatywy dowodowej o powołanie biegłego sądowego z zakresu bankowości w celu ustalenia na podstawie dokumentów źródłowych (stanowiących zawarte za pośrednictwem powoda umowy i inne czynności bankowe dokonane przez pozwanego z klientami pozyskanymi przez powoda) oraz ustalenia, czy pozwany bank czerpie znaczne korzyści z umów z klientami pozyskanymi przez powoda już po rozwiązaniu umowy agencyjnej oraz zlecenie biegłemu obliczenia wysokości świadczenia wyrównawczego, wynagrodzenia prowizyjnego.

Okoliczności uzyskiwania korzyści z umów z klientami pozyskanymi w ramach współpracy stron nie zostały wykazane zeznaniami świadków M. F. i M. T.. Świadczenie zeznali jedynie, że część umów, które zostały zawarte dzięki działalności powoda jest aktywna i kontynuowana przez pozwanego. Świadczenie jednak nie byli w stanie wykazać, jakie konkretnie dochody z poszczególnych umów otrzymuje pozwany bank.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił, aby utracił prowizję od umów zawartych przez Bank z klientami pozyskanymi przez siebie jako agenta pozwanej. Powód przyznał, że prowizja od zawartych umów oraz innych dokonanych czynności na rzecz strony pozwanej została mu zapłacona.

Powyższe oznacza, że powód nie wykazał, że w czasie trwania umowy agencyjnej pozyskał nowych klientów lub doprowadził do istotnego wzrostu obrotów z dotychczasowymi klientami, dający zlecenie czerpie nadal znaczne korzyści z umów z tymi klientami, agent utracił prowizję od umów zawartych przez dającego zlecenie z tymi klientami.

Żądanie powoda o zapłatę kwoty 90.000,00 zł z tytułu odszkodowania dochodzonego przez powoda na podstawie art. 764³ § 3 k.c. w zw. z 471 k.c. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z par. 19 ust. 5 umowy agencyjnej stron z dnia 10 października 2012 r. w przypadku rozwiązania umowy przez bank bez zachowania okresów wypowiedzenia, agentowi nie przysługują jakiegokolwiek roszczenia odszkodowawcze w stosunku do banku. Uznając zatem, na podstawie poczynionych powyżej rozważań, że rozwiązanie przedmiotowej umowy agencyjnej przez pozwanego bez zachowania okresu wypowiedzenia, było skuteczne, to zgodnie z par. 19 ust. 5 umowy, powodowi nie przysługuje żądane odszkodowanie, co do zasady.

Ponadto, zgodnie z art. 471 k.c. przesłankami zaistnienia odpowiedzialności kontraktowej jest niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania, poniesienie przez drugą stronę umowy szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem zobowiązania (bądź nienależytym jego wykonaniem), a szkodą. Powód nie udowodnił powyższych okoliczności.

Po pierwsze stronie pozwanej przysługiwało uprawnienie do wypowiedzenia umowy agencyjnej w trybie natychmiastowym na podstawie 19 ust. 4 lit. b) i c) umowy agencyjnej z dnia 10 października 2012 r.

Realizacja powyższego uprawnienia przez powoda nie może stanowić źródła jego odpowiedzialności wobec powoda, który przez cały okres realizacji umowy na rzecz pozwanego w sposób nieprawidłowy pozyskiwał od klientów dokumenty stanowiące wyciągi ROR, które miały być podstawą do zawierania umów przez Bank z klientami. Brak też związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy przez pozwanego a ewentualną szkodą, jaka powód miał ponieść.

Po drugie powód nie wykazał wysokości poniesionej przez siebie szkody. Według powoda jego szkodę miały stanowić utracone korzyści, które powód mógłby uzyskać w sytuacji, gdy umowa agencyjna z dnia 10 października 2012 r. zostałaby rozwiązana z powodem z sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Powód uznał, że jego szkodę stanowi utracona prowizja, która wyniosłaby 90.000,00 zł. Powód podał, że w celu wyliczenia wskazanej szkody (odszkodowania) obliczył średnią wysokość prowizji, jaką wypłacił Bank w trakcie obowiązywania umowy agencyjnej zawartej z J. B. w dniu 06 grudnia 2011 r. oraz umowy agencyjnej zawartej w dniu 10 października 2012 r. z powodem. Następnie otrzymany wynik pomnożył razy sześć (miesiące). Trzeba zaznaczyć, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na potwierdzenie wysokości otrzymanej prowizji, ani przez J. B., ani przez powoda. Podana z kolei łączna wartość prowizji otrzymana od strony pozwanej przez ww. podmioty gospodarcze jest niezgodna z podaną wartością prowizji przez stronę pozwaną w piśmie procesowym z dnia 01 czerwca 2017 r. (k. 266). Powyższe oznacza, że powód nie udowodnił wysokości otrzymanej prowizji w okresie realizacji przedmiotowej umowy agencyjnej ze stroną pozwaną.

Ponadto przyjęte przez powoda założenia i sposób obliczenia wysokości dochodzonego odszkodowania było nieprawidłowe. Szkodą z tytułu utraconych korzyści zdefiniowaną w art. 361 k.c. nie jest przychód. Przychód połączony jest z poniesieniem określonych kosztów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, zatem szkodę z tytułu utraconych korzyści stanowi przychód pomniejszony o te koszty czyli zysk. Powyższe oznacza, że aby wyliczyć wysokość ewentualnej szkody jaką miałby ponieść powód celowe byłoby zlecenie biegłemu sądowemu ds. wyceny przedsiębiorstw wyliczenie zysku, który mógłby osiągnąć powód realizując umowę agencyjną z pozwanym poprzez ustalenie kwoty wynagrodzenia powoda i kosztów, które zaoszczędził w podanym przez powoda okresie sześciu miesięcy, na podstawie wysokości wynagrodzenia i wysokości kosztów ponoszonych przez powoda w całym okresie realizacji przedmiotowej umowy. Powód nie zgłosił wniosku dowodowego o powołanie ww. biegłego, jak i nie przedstawił żadnych dokumentów źródłowych, z których mogłyby wynikać dane niezbędne do ustalenia utraconego przez powoda zysku – utraconych korzyści. Powyższe oznacza, że powód nie udowodnił wysokości szkody, przedstawił jedynie twierdzenia, które nie mogły stanowić podstawy ustaleń sądu.

Reasumując, Sąd uznał, że wypowiedzenie umowy agencyjnej stron z dnia 10 października 2012 r. było skuteczne, a zatem powodowi nie przysługiwały roszczenia dochodzone pozwem z tytułu świadczenia wyrównawczego oraz odszkodowania. Ponadto, powód nie udowodnił wysokości dochodzonych przez niego roszczeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania wyrażoną w art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w wysokości 14 400,00 zł obliczone stosownie do § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) oraz kwotę 17,00 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Magdalena Śliwińska-Stępień

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Magdalena Śliwińska-Stępień